

A térre tervezett alkotás morfológiailag záróelemként illeszkedik a jelenlegi fasorba illetve az épület pilléreinek raszterébe. A térből szerény szeletet hasít le, egy 60cm átmérőjű henger alapterületét, így az egyetem forgalmát nem akadályozza. Az oszlop felülete polírozott, visszatükrözi az embereket, épülettömegeket, nem feltűnő, nem uralkodik a téren, amely amúgy is sokféle formát és színt tartalmaz. Az oszlop tetejére kerül egy 2,5m átmérőjű színes üveg körlap. A színes formák okozta izgalmas szín- és fényjáték és az időjárás elleni védelmi funkciója remek találkozási ponttá teszi az alkotást, így idomul az egyetem életébe, bővítve az esztétikai funkciót egy új szereppel.

Az alkotás napközben folyamatosan változó színes folttal tarkítja környező térburkolatot, de a minta vetített képének legfontosabb helye az oszlop. Az üvegre zománcégetett minta önmagában nehezen értelmezhető, csak az oszloppal való kontextusban megfejthető.

A két „tárgy” összekapcsolása anamorfikus játékot játszat a nézővel, a polírozott hengeren megjelenő képen, a piros mezőben felsejlik egy nő és egy csecsemő elmosódott ábrája. Az anamorfózis szerkesztésének messzire tekintő múltja van. Azokat a felismerhetetlenné torzított képeket jelenti, amelyek csak egy különös nézőpontból, vagy egy rájuk helyezett tükörtárgy segítségével válnak újra láthatóvá.

A huszadik században többen is akadtak, akik a perspektíva és az optika hatásainak vizsgálata mellett kísérletet tettek az anamorfózis technikájának megújítására is, tehát maga a képtípus egy érdekes eszközként került figyelmünkbe.

Az alkalmazott katoptrikus anamorfózisnak – amelynél egy tükörhenger fedi fel a kép titkát – a kísérletező aspektusa volt különösen fontos számunkra. A látott kép a néző pozíciójától függően sokféle alakot és méretet ölt, az ezzel való kísérletezés érdekes interaktív játék. A mű emléket állít Semmelweisnek, a színek és a téma asszociációkat kelt munkájával kapcsolatban. A képpel való kísérletezés is Semmelweis munkáját idézi, azt az attitűdjét, ahogy felfedezését empirikus úton szerzett tapasztalatait felhasználva tette meg.

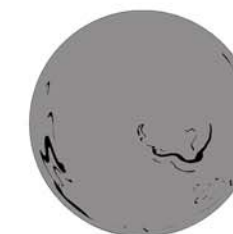
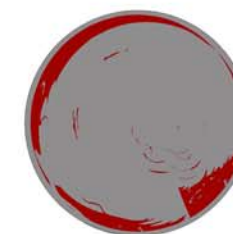
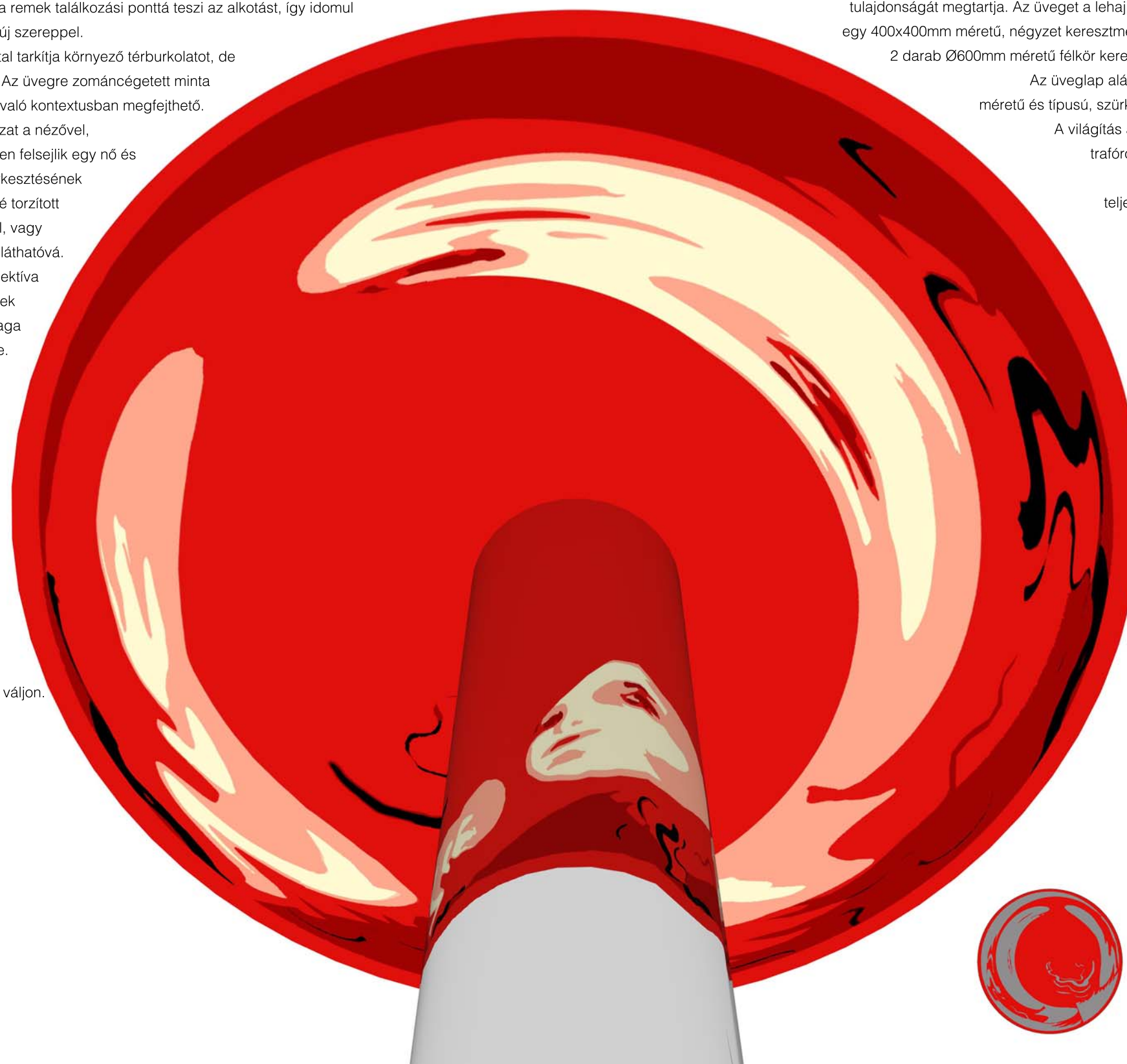
Az oszlop körül a térburkolatot nem akarjuk más anyagminőségre cserélni, arra törekszünk, hogy az új objektum a – már kialakult – tér koherens részévé váljon.

Technikai leírás:

A komplett műalkotás 2 fő elemből áll. Az egyik a 2,5m átmérőjű, 3 rétegű, ragasztott, edzett, biztonsági üveglap, a másik egy 3,4m magas, polírozott felületű, 60cm átmérőjű kör alaprajzú oszlop, amely egy rácsos tartószerkezetből és burkoló palástból áll. Az üveglapokra zománcégetett minta kerül, amelyhez 5 színt használtunk fel. A zománcégetés üveglaponként 2 szín használatát teszi lehetővé. Az üveglapokat ezután teljes felületen ragasztják egymáshoz. Az így kapott 3 rétegű üveg transzlucens tulajdonságát megtartja. Az üveget a lehajlás miatt középre visszafeszítjük. Az üveg tartószerkezete egy 400x400mm méretű, négyzet keresztmetszetű rácsszerkezet. A rácsszerkezet elburkolásra kerül 2 darab Ø600mm méretű félkör keresztmetszetű, elektropolírozású koracél burkolati elemmel.

Az üveglap alá 2,5m átmérőjű körben a meglévő burkolattal megegyező méretű és típusú, szürke színű viakolor térburkolat készül, homokágyba fektetve.

A világítás a térburkolatba rejtve 4 helyen kerül kialakításra, központi trafórol vezérelve. Mivel az acélrács 300kg, a polírozott felületű palást 300kg és az üveg 1040kg, így az új objektum teljes területe alá 2,5x2,5m széles, 15cm vastag teherelosztó vasbeton lemez készül, 15cm kavicságyra és 5cm szerelőbetonra ültetve.

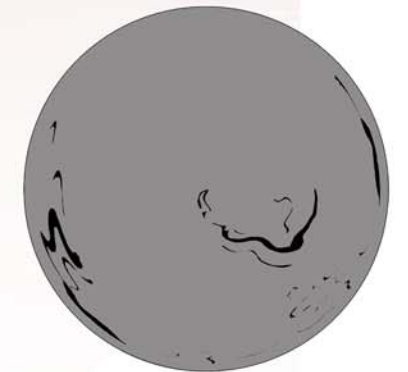
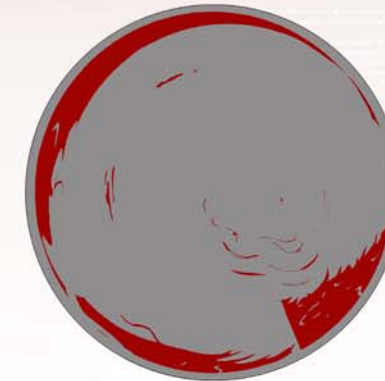
Az üveglapokra zománcégetett minta kerül, amelyhez 5 színt használtunk fel.
A zománcégetés üveglaponként 2 szín használatát teszi lehetővé.
Az üveglapokat ezután teljes felületen ragasztják egymáshoz.
Az így kapott 3 rétegű üveg transzluens tulajdonságát megtartja.
Az üveget a lehajlás miatt középre visszafeszítjük.

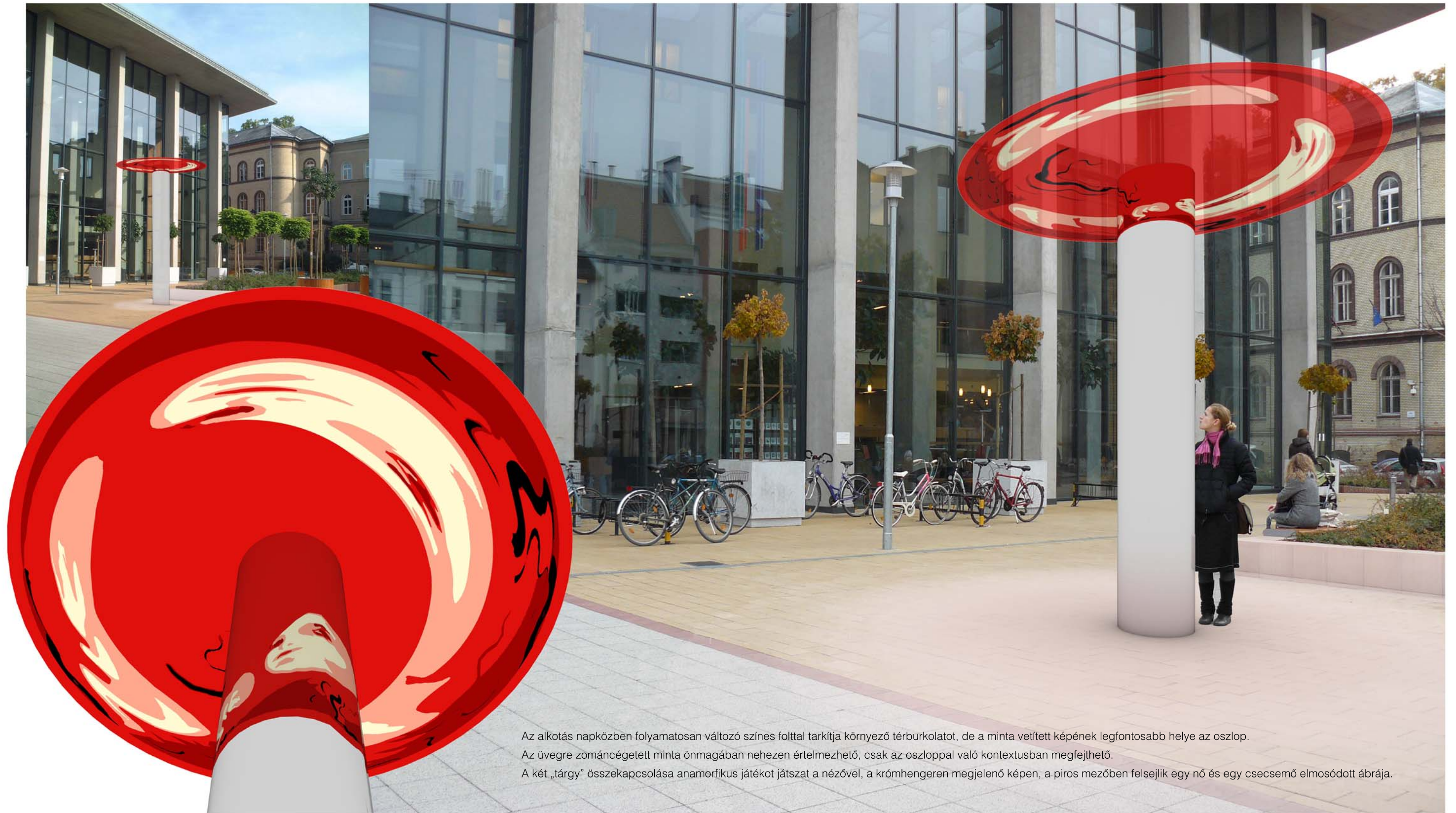

3,4m magas köralaprajzú oszlop

Ø600mm félkörszelvényű, elektropolírozású koracál burkolat

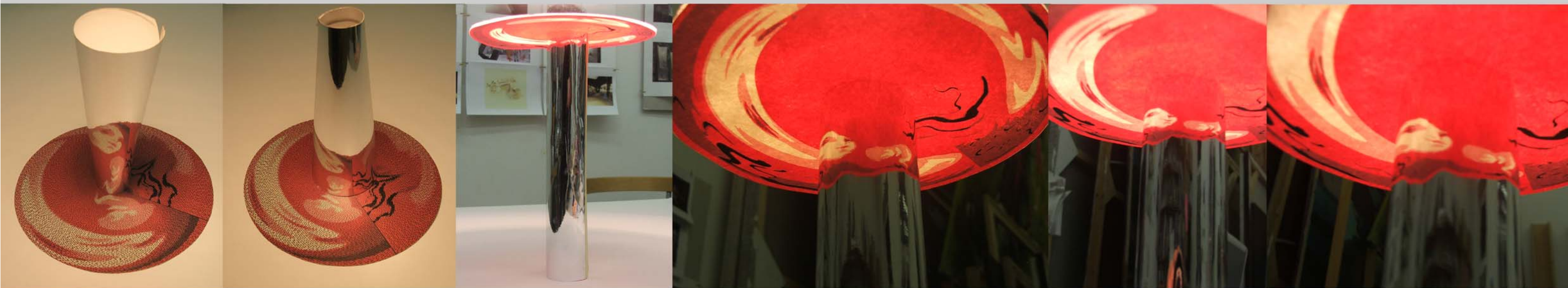

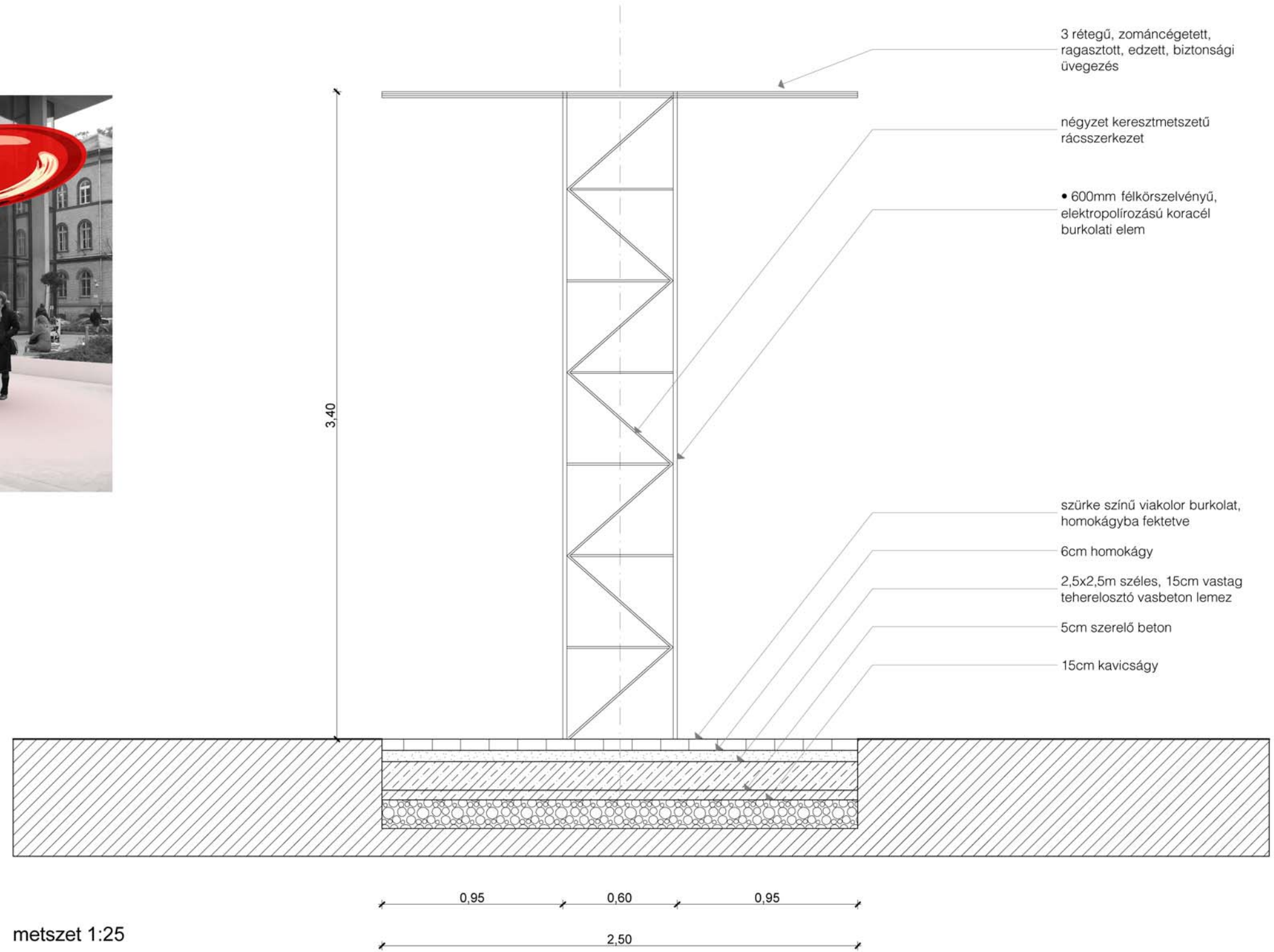

Az alkotás napközben folyamatosan változó színes folttal tarkítja környező térburkolatot, de a minta vetített képének legfontosabb helye az oszlop.
Az üvegre zománcégetett minta önmagában nehezen értelmezhető, csak az oszloppal való kontextusban megfejthető.
A két „tárgy” összekapcsolása anamorfikus játékot játszat a nézővel, a krómhengeren megjelenő képen, a piros mezőben felsejlik egy nő és egy csecsemő elmosódott ábrája.

VÉRKÉP Makettfotók

Bulcsu Tamás, Fortvingler Éva és Szabó Ágnes Pályaműve a Semmelweis egyetem Új Oktatási és Kutatási Központjának főbejáratának jobbra eső területére

metszet 1:25

